

Cilt 2, Sayı 12

MOTIVATED

SİZE İLHAM VERECEK BİR DERGİ!

Bir Ebeveynin En Büyük Yatırımı

Nasıl Daha Mutlu Bir Eve Sahip Olunur

Kalp Sesiyle Çocuk Büyütmek

Krepler ve Puding

- 3 **Etkilemek**
- 4 **Nasıl Daha Mutlu Bir Eve Sahip Olunur**
- 5 **Güne Doğru Başlayın**
- 6 **Kalp Sesiyle Çocuk Büyütmek**
Krepler ve Puding
- 7 **Ebeveynlik Üzerine Tavsiyeler**
- 8 **Bir Ebeveynin En Büyük Yatırımı**
- 9 **Çocuklar Yaşadıklarını Öğrenir**
- 10 **Modern Eğlence ile Yaşanılan Sorun**
- 11 **İleriye Dönük Ebeveynlik**
Televizyondan Nasıl En İyi Şekilde Yararlanılır?
- 12 **Düşünmeye Değer Sözler**
Aile Gibisi Yoktur

Sayı
Editör

Design

İletişim:
Email
Websitesi

Cilt 2, Sayı 12
Christina Lane
Souad Abuhallim
UMGraph

motivated@motivatedmagazine.com
www.motivatedmagazine.com

Copyright © 2010 by Motivated,
all rights reserved

Çocuklarımla ilk bebekleri doğduğunda, yıllardır bildiğim bir şey tekrardan pekişti: Anne-babalık insanların içindeki en iyiyi ortaya çıkarıyor. Yeni ebeveyn olmuş anne ve babalar, duygusal ve fiziksel etkileri hissederek; ilk bakışta oluşan ve her geçen gün daha da güçlenen sevgi bağı, bölünen uykular, programlarda ve önceliklerde yapılan değişiklikler... Ama genellikle diğer insanların daha önce fark ettiği ama sizin kendinizin hemen gözünüze çarpmayan değişimler de vardır; örneğin sadece yeni ebeveynlerin yüzünde görülen parlaklık ve bebeklerin ihtiyaçlarını karşılamak için yapılan fedakârlıklardan meydana gelen olgunluk.

Bir zamanlar yeni bir bebeği evime götürmenin, hayatımda kendimle en çok gurur duyduğum an olacağından emindim ve her bebeğimde bu duyguyu yaşadım. Şimdilerde ise bunun büyükanne olmanın hemen ardından ikinci sırayı aldığını söylerim, çünkü her bir torunumla (10 torunum var) iki kat gurur duyuyorum; torunlarım ve torunlarımla anne-babaları.

Şimdi benim bir büyükanne olduğumu bildiğinize göre genç ebeveynler için ne gibi büyükanne tavsiyelerimin olacağını merak edebilirsiniz. Alışlagelmiş "büyük üçlü", yani çocuklarınızı karşılıksız sevmek, çocuklarınıza sık sık onları sevdiğinizi söylemek ve onlarla iyi vakit geçirmeyi en büyük önceliğiniz yapmanın yanı sıra, bence ebeveynlerin yapabileceği en iyi şeylerden biri çocuklarını oldukları gibi kabul etmektir.

Anne-babaların hemen hepsi çocukları için en iyisini isterler. Onların maksimum potansiyellerine ulaşmalarına yardım etmek tabii ki iyidir, fakat çok fazla beklenti içerisinde girmeyle bu durum arasında genellikle ince bir çizgi vardır. Hiç kimse mükemmel değildir. Onun için başarıları kutlamayı ve diğer şeyler hakkında kaygılanmamayı öğrenmeliyiz. Eğer mükemmellik yerine sevgi ve güven için çabalarsak, hayatımız boyunca her durumda bizi bir arada tutacak bağlar geliştiririz.

Mutlu ebeveynlikler!

Motivated Dergisi Adına
Christina Lane

Etkilemek

Anaık Alcasas

Bugünün yetişkinlerinin gelecek nesillere vermeyi tercih ettiği ya da etmediği şeylere göre yarının dünyasının şekillenecek olması, birçok insanın göremediği bir şeydir. — David Fontaine

1980’li yıllarda 8 yaşındayken eski bir aile dostumuz bizi ziyaret ettiğinde, Asya’da ailemle birlikte yaşayan sıska, astımlı bir çocuktum. Ziyaretçimiz, hoş bir gülümsemeyle, ben bebekken bana baktığını söylediğinde onunla aramda özel bir bağ hissettim. Anne ve babamla birlikte eski günlerden konuşurlarken, arkasına geçip diz çöktüm ve sessiz bir şekilde bal rengi saçlarını ördüm. Bu benim ilk saç örme deneyimim olduğu için saçını çok gevşek ve simetrik olmayan bir şekilde örmüştüm. Saçını örmeyi bitirip, ona beğenip beğenmediğini sorduğumda, saçının arka bölümüne dokunup: “Çok güzel olmuş! Böylesi benim için bu sıcakta çok daha rahat. Teşekkür ederim!” dedi.

Birçok şeyde iyi olmadığını düşünen 8 yaşında bir kız özgüven duygusu kazandı ve küçük şeyler yaparak insanlara yardım etmenin ödülünü öğrendi.

Bir ya da iki yıl sonra, hala Asya’dayken, bin merdiven tırmanarak çıkılan yerel bir dağa günü birlik bir gezi düzenledik. Astımım beni sık sık dinlenmek zorunda bırakıyordu ama zirveye ulaşmak için verdiğim emeğe değerdı. Zirveye ulaştığımızda, geçmişte görkemli bir saray olan büyüleyici eski bir müzeyi keşfettik ve geçmişteki kraliyet ailesinin yaşam tarzını, dikkatli bir şekilde korunmuş dayalı döşeli

odalarda ve yemyeşil, tertemiz olarak korunmuş bahçelerde gözlemledik.

Geziden sonraki gün, öğretmenimiz gezi hakkında bir makale yazmamızı istedi. Günü bütün olaylarını titizlikle belgelerken dikkatimi tamamen yazdıklarına vermiştim; dağa tırmanış, dağ yolunda gördüğümüz maymunlar ve onların fıstıkları elimizden almaları ve yemeleri, sarayın giriş bölümünde bulunan devasa boyuttaki ateşli savaşçı heykeli ve sarayın tamamının bütün detayları.

Ben ve öğretmenim yazdığım makaleden memnun kalmıştık ama bana nazık bir şekilde her cümleye “ondan sonra” ile başlamamamın daha iyi olacağını anlattı. Bazı alternatifler sundu ve bu alternatifler benim hoşuma gitti.

Bu gibi yapıcı eleştiriler ve birlikte çalışma durumu benim için yeni kavramlardı ama o gün cesaretlendirilmem ve bana yardım edilmesi, beni yazarlık ve editörlük alanında tatmin olduğum kariyerime yöneltti.

İster bir öğretmen olalım, isterse bir ebeveyn, bir bakıcı veya “yoldan geçen biri”. Dünyamızı paylaştığımız çocuklara yapacağımız etkiyi asla hafife almamalıyız. Bazen tek gereken onaylayıcı bir gülümseme ya da genç bir yaşamı değiştirecek cesaret verici bir sözdür. Ve sonunda verdiğimiz sevgi bize geri dönecektir. ■

Nasıl Daha Mutlu Bir Eve Sahip Olunur

Yemek Saatleri Çok Farklı Olacak

Virginia L. Marquis'in eserinden uyarlanmıştır.

Birçok ailedeki en büyük zayıflık nedir? "Aile yaşamının ihmal edilmiş alanları" üzerinde 40 yıl inceleme yapmış olan Pensilvanya Üniversitesi eski sosyoloji profesörlerinden Dr. James H. Bossard'a göre bu, anne babaların çocuklarının önünde konuşma şeklidir.

Yemek masalarındaki konuşmaları kapsamlı bir şekilde araştırdıktan sonra şunları yazmıştır:

"Ailelerin yemek masasındaki konuşmalarının gerçek bir davranış biçimi olacağını keşfedeceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Ailelerin sadece ne hakkında konuştuklarını öğrenmek istedim ama her bir ailenin sabit ve kalıcı konuşma alışkanlıklarının olduğunu ve bu konuşmaların arasında en yaygın olanın eleştirel konuşmalar olduğunu keşfettiğimde

çok şaşırmıştım.

Bu aileler birileri hakkında çok nadiren güzel sözler söylüyorlardı. Arkadaşlarına, akrabalarına, komşularına, market sırasında bekleyen insanlardan patronlarının salaklıklarına kadar hayatlarının hemen hemen bütün alanlarına sürekli olarak kusurlar buluyorlardı.

Bu "devamlı olumsuz aile atmosferi" çocukların üzerinde yıkıcı bir etki yaratıyordu, çünkü bu ailelerin çocuklarının büyük bir bölümü anti-sosyal ve popüler olmayan çocuklardı. Dahası, bu düşmanca konuşmalar çoğu zaman kendi aralarında tartışmalara yol açıyordu. Bütün yemek saatleri günün istisnasız hakaret ve ağız kavgası bölümüydü. Çocuklar bu davranışı özümseyiyor ve bu durum çocuklar için sıkıntılara sebep oluyordu. Mükemmel bir öğretmen, uzun zaman önce, ağızdan çıkanların ağıza girenlerden çok daha büyük bir öneme sahip olduğunu belirtmişti. Ağız, kalbin zenginliğine

göre konuşur.”

Eğer en derinlerdeki kimliğimiz yüzeysel, bencil ve kaba ise, bütün o özellikler dudaklarımızdan çıkacak olan kelimelerin arasına sızacaktır. Ama sevgi dolu bir kalpten çıkacak sözler, insanları bize çekecek manyetik bir özelliğe sahip olacaktır. Kalplerimiz sevgiyle dolduğunda, konuşmalarımıza şefkat ve hassasiyet eklememize gerek kalmayacaktır. Bütün kelimelerimizin, manevi derinlikten gelen bir lezzeti ve bir gücü olacaktır. Sorunun asıl kaynağı dil değil kalptir. Sözler kalplerde olanı ve kalplerimizin karakterini ortaya

çıkartır. “Kalbinde iyi hazinelere sahip olan iyi birisi meydana iyi şeyler getirir. Kalbinde kötü hazineler olan birisi ise meydana kötü şeyler getirir.”

Kelimelerimizin kaynağı olan ruhu değiştirmedikçe, kelimelerimizin kalitesini hiçbir şekilde değiştiremeyiz. Kalpte bir değişimin olması gerekmektedir. Kalplerimizi iyilik, şefkat ve güzellikle doldurduğumuzda, sözlerimizin eleştirel değil sevgi ve saygı ileticisi olacağını, bize en yakın ve bizim için en değerli olan insanların yaşamında daha iyi bir etki yaratacağımızı göreceğiz. ■

Güne Doğru Başlayın

Sevdiklerimizin güne çok güzel bir başlangıç yapmalarına yardımcı olmanın en garanti yolu, güne sevgi ile başlamaktır. Kendimizi uyandırmaya çalışırken başkalarına sevgi göstermeye çalışmayı söylemek, eylemi gerçekleştirmekten daha kolay diyebiliriz ama eğer denersek, tatlı bir şaşkınlık yaşayacağız!

- Bir tabağa, gazeteye veya mısır gevreği kutusuna bakarak sessiz bir şekilde kahvaltı yapmayın. Hep birlikte olumlu konuşmalara dahil olun. O gün gerçekleşecek olan muhteşem şeyler için müteşekkir olun.
- Olumlu bir şeyler okuyun ve okuduğunuzun üzerine düşünün. Siz ve sevdikleriniz, gün içerisinde karşılaşabileceğiniz zorluklara karşı hazır olacaksınız
- Sabahları birlikte geçireceğiniz birkaç dakika, birbirinizi cesaretlendirmeniz için iyi bir zamandır. Kızınıza veya eşinize çok güzel göründüğünü söyleyin. Oğlunuza okulda çok başarılı olacağından emin olduğunuzu veya eşinize iş yerinde iyi bir gün geçirmesini temenni ettiğinizi söyleyin. Birbirinize “Seninle bir araya gelmek için sabırsızlanıyorum!” mesajı veren bir hoşça kal sarılışı yapın.

Güne sevgi ile başladığınızda, sevgi sizi tüm gün boyunca omuzlarında taşıyacaktır. ■

Krepler ve Puding

Misty Kay

9 ve 10 yaşlarındaki oğullarım yine mızımızlanarak bana geldi. “Anne, Chalsey bütün legoları alıyor!” “Davin her zaman en iyi lego bloklarını alıyor!”

5 yaşındaki kızım Kristy ağlıyordu. “Bu adil değil. Ben bir uçak yapmak istiyorum ama onlar istemiyor.”

Bütün öğle sonu bu şekilde geçmişti. Problem üstüne problem çıkıyordu. Çok fazla oyuncucağa sahip olmalarına rağmen eğlenemediler. Eksik bir şey vardı. Problemi kontrol altına almamızı sağlayacak bir örneğe ihtiyacım vardı.

“Kim sade ve kuru krep istiyor?” sorusunu sordum. Çocuklarım donakaldı ve birden değiştirdiğim konu karşısında şaşkın görünüyorlardı. “Kim üzerinde hiçbir şey olmayan, sade, kuru, boğazda takılıp kalan krep istiyor?”

“Ben istemiyorum!” diye hep bir ağızdan bağırdılar.

“Evet, anladım. Size dün krep yapmamı istediğinizde, sade krepler istemediniz. Krep ve puding istediniz.” Babalar Gününe özel yapılan beyaz çikolatalı puding ile kaplı sıcak kreplerin olduğu bir kahvaltıydı. Ağız içinde eriyen bir ikramdı.

“Siz oyuncaklarınızla oynamak istediğinizi söylerken, sade krep yemek istemediğiniz gibi sade oyuncaklarla oynamayı da istemiyorsunuz. Krepleri özel yapan şey üzerindeki pudingdi. Sizin arkadaşlığınız da tıpkı puding gibi. Arkadaşlık olmadan oyun eğlenceli olmaz. Her istediğiniz legoyu elde etseniz bile, oyun saatiniz hala kuru olacak ve bu yüzden eğlenemeyeceksiniz. Oyunları özel kılan şey hep birlikte oynamanızdır. İşte o zaman iyi vakit geçirirsiniz. Krep ve pudinge ihtiyacınız var.”

Çocuklar örneği çok iyi anladılar ve birlikte bir oyun oynamaya karar verdiler. Bir sihir gibi işe yaradı. Yağışlı hava koşullarından dolayı sonraki birkaç gün evde takılı kaldık ama hiç kimse bunu umursuyor gibi görünmüyordu. Çocuklar evdeki bütün oyuncaklarla bütün oyunları birlikte oynadılar. Tansiyon her gerildiğinde, çocuklara “Kreplere biraz puding lazım.” diyordum.

Sonraları bu konu hakkında biraz daha düşündükçe, bu dersin sadece çocuklarım için olmadığını fark ettim. Ben de belirlediğim hedeflere ulaşmak için bazen çok çalışıyorum ve işim dışındaki her şeyi dikkat dağıtıcı unsur olarak görüyorum.

“Bunu yapmam lazım! Şunu bitirmem lazım!” Sade, aralıksız çalışma saatleri istiyorum ve sonra işimin neden çok kuru ve tatsız olduğunu merak ediyorum.

Kreplerimizi ne kadar da çok kuru yemeyi deniyoruz! Yapmamız gereken şeylere o kadar önem veriyoruz ki, üstüne sürülecek bir şey

olmadan kreplerin tadının çıkarılamayacağını unutuyoruz. İşimizin veya oyunların, hayatımızı eksiksiz hale getiren arkadaşlıkları hayatımızın dışına itmesine izin vermemeliyiz.

Eğer kendimizi gün içerisindeki endişeler, stres ve iş üstüne iş yüzünden ışığımızı kaybetmiş ve biraz kuru halde bulursak, belki de tek ihtiyacımız olan günümüzü eksiksiz hale getirecek bir kepçe dolusu tatlı ve taze pudingdir. ■

EBEVEYNLIK ÜZERİNE TAVSİYELER

David Fontaine'nin eserinden uyarlanmıştır

ÇOCUKLAR ETRAFLARINDA OLUP BİTEN HER ŞEYİ

ANLAMAZLAR ama bizim olayları anladığımız, söylediklerimizin doğru olduğu ve gerçekleşeceği konularında bize güvenir ve inanırlar. Bundan dolayı onların kalpleriyle elimizden gelen en iyi şekilde ilgilenmek çok önemlidir.

ÇOCUKLARIN AKSI

DAVRANDIKLARI ANLAR, onlara herhangi bir soru sorulmaması gereken anlardır. Söyleyeceğiniz her şeye “hayır” diyeceklerdir!

KURALLAR GEREKLİDİR ama koymamız gerekenden daha fazla kural koymamalıyız. Meyvesini verecek daha az kural koymak daha iyi olacaktır.

HER ÇOCUĞUN KENDİNE ÖZGÜ BİR KİŞİLİĞİ VARDIR. Bundan dolayı çocukların olgunluk seviyesi, karakteri ve kişiliğine göre onlarla bağlantı kurulmalıdır. Kendimizi çocuklarımızın yerine koyduğumuzda, onların sorunlarına dair daha iyi bir anlayışa sahip olacağız.

HANGİ KURALLARA HATASIZ VE İSTİSNASIZ, hangi kurallara bazen daha rahat bir şekilde uyulması gerektiğine karar vermeliyiz. Farkı

bilmek için bilgelik gerekir, bu yüzden vereceğimiz kararları düşünmeden değil, mümkün olduğunca dikkatli bir şekilde vermeliyiz.

ERGENLİK ÇAĞINDAKİ

GENÇLERİN, yapacaklarından en iyi verimi alabilmesi için, ebeveynleri olarak tecrübelerimizin ve bildiklerimizin en iyisi olduğunu onlara göstereceğimiz zaman ile onların yapacakları şeyleri kendilerinin yapmasına izin vereceğimiz zamanın ayırımını yapmak anlayış gerektirir. Çocuklarımızın bir karar verirken kendilerine güvenilmesinden alacakları cesaret ve onların isteklerini, fikirlerini dikkate almaya istekli olduğumuzu görmeleri, bizim göstereceğimiz yöntemlerle kazanacakları edimlerden daha iyi sonuçlar doğuracaktır ve tabii ki tecrübe bazen en iyi öğretmendir.

ÇOCUKLARIN UYGUN

DURUMLARDA, küçük kararları kendilerinin vermesine izin verirsek, gelecekte sonucu ağır olabilecek durumlar ortaya çıktığında iyi kararları nasıl vereceklerini bilme adına iyi bir konumda olacaklardır. ■

Bir Ebeveynin En Büyük Yatırımı

Varlığınız mı yoksa hediyeler mi?

Çocuklarınız sizinle beraber geçireceği özel zamanları asla unutmayacaktır. Ailenizin size olan sevgisini ilgi ve vakit ayırarak gösterdikleri zamanlar, sizin kendi çocukluk yıllarınızda en çok değer verdiğiniz anılardan bazıları değil mi?

Çocuklar kişisel ilgi ile gelişirler ve eğer bu ilgiyi görmezlerse, tıpkı hepimiz gibi kendilerini kötü, önemsiz ve hatta reddedilmiş hissederler. Çocuklarımızı sevdiğimizi ve onları takdir ettiğimizi göstermek için onlarla çok fazla vakit geçirmemize gerek yoktur ama onlarla kesinlikle zaman geçirmemiz gerekir ve geçireceğimiz zaman diliminin kalitesi, geçireceğimiz saat kadar önemlidir.

Çocuklarımız ile geçireceğimiz vakitler, onlara sadece verebileceğimiz en güzel hediye olmakla kalmayacak, ayrıca onlara yapacağımız en büyük yatırım da olacaktır. Başka hiçbir şey onların yaşamında daha kalıcı bir farklılık yaratmayacaktır. Bir zamanlar birisinin bilgelikle söylediği gibi: “Çocuklarınızın hediyelerinizden çok varlığınıza ihtiyacı vardır.” Çocuklarımızla oyunlar oynamalıyız, birlikte bir şeyler okumalıyız, onlara sarılmalıyız, onları cesaretlendirmeli ve onlarla birlikte geçireceğimiz zamanın tadını çıkarmalıyız. Onlarla yürüyüşe çıkın ya da birlikte oturup sohbet edin. Sorular sorun ve verecekleri cevapları dinleyin ama gerçekten

dinleyin.

Eğer ki bizler birçok anne-baba gibi olursak, karşılayamayacağımızdan daha fazla gereksinimlerimiz olacaktır ve acil durumlar ortaya çıktığında çocuklarımızla geçireceğimiz zamana yer kalmayacaktır. “Çocuklarımızla her zaman yarın vakit geçirebiliriz” düşüncesini akla ve mantığa uygun hale getirebiliriz ama çocuklarımızın bize bugün ihtiyacı var.

Her gün ya da her hafta, her bir çocuğumuzla ne kadar zaman geçirmemiz gerektiğini ve bu zaman dilimi içerisinde ne yapacağımızı belirlemeliyiz. Bu zamanları en büyük önceliğimiz ve devamlı olarak gidilecek bir randevu olarak görmeliyiz. Eğer gerçek bir acil durum olursa, çocuklarımızla geçireceğimiz zamanı yeniden ayarlamamız gerekebilir ama bu zamanı iptal etmemeliyiz. Eğer kendimizi sürekli olarak çocuklarımızla geçireceğimiz zamanı erteliyor olarak bulursak, önceliklerimiz ve planlarımız hakkında tekrardan düşünmek için kendimize zaman ayırmalı ve işe yarayacak başka bir plan tasarlamalıyız.

Daha büyük yaştaki çocuklarımız sorunlar

yaşadıklarında, bizimle daha fazla zaman geçirmeye ihtiyaç duyarlar ve bizim daha fazla dikkatli olmamız lazımdır. Çözümler ya da tavsiyeler sunmada çok aceleci olmamalı ve nasihatler vermeye çalışmamalıyız. Biz bir şey söylemeden önce onları sonuna kadar dinlemeliyiz ve eğer mümkünse, onların kendi doğru sonuçlarına ulaşmalarına yardım etmeliyiz. Yetişkin çocukları olan birçok anne ve baba, size en büyük pişmanlıklarının çocukları küçükken onlarla daha fazla zaman geçirmediikleri olduğunu söyleyeceklerdir. Bu pişmanlığı duymamak için diğer şeylerden

fedakârlık yapmamız gerekecektir. Başlarda zamanımızı değerlendirmenin en iyi yolunun bu olmadığını düşünebiliriz ama bunu yapmaya devam ettiğimizde yolun sonunda üzölmeyeceğimizi göreceğiz.

Çocuklarımız için çok şey yapmadığımızı ya da çocuklarımız konusunda çok başarılı olmadığımızı düşünsek de, bize ihtiyaç duyduklarında onlar için orada olmak, onların hayatında büyük bir farklılık yaratacaktır.

Çocuklarımıza vereceğimiz her dakika gelecek için bir yatırımdır. Sonuçlar sonsuza kadar devam edecektir. ■

Çocuklar Yaşadıklarını Öğrenir

Dorothy Law Nolte

Çocuklar;
Eleştiri ile yaşarsa,
Kınamayı öğrenir.
Düşmanlıkla yaşarsa,
Kavga etmeyi öğrenir.
Alay edilme ile yaşarsa,
Utangaç olmayı öğrenir.
Utançla yaşarsa,
Kendilerini suçlu hissetmeyi öğrenir.
Cesaretlendirme ile yaşarsa,
Güven duygusunu öğrenir.
Hoşgörü ile yaşarsa,
Sabırlı olmayı öğrenir.
Övgü ile yaşarsa,
Takdir etmeyi öğrenir.
Kabul edilme ile yaşarsa,
Sevmeyi öğrenir.
Onaylanma ile yaşarsa,
Kendilerini sevmeyi öğrenir.
Dürüstlük ile yaşarsa,
Doğruluğu öğrenir.
Güven duygusu ile yaşarsa,
Kendilerine ve diğer insanlara inanmayı öğrenir.
Dostlukla yaşarsa,
Dünyanın yaşanacak hoş bir yer olduğunu öğrenir.

Modern Eğlence ile Yaşanılan Sorun

Çocuklarımızın Değerlerini Neler Şekillendiriyor?
David Fontaine'nin eserinden uyarlanmıştır.

Bugünün TV seyircilerinin en çok güldükleri şeylerin, oyuncuların birbirlerine hakaret etmesi ve birbirlerini utandırmaya çalışıp birbirlerini üzmesi olduğunu hiç fark ettiniz mi? Ve bunun komik olması gerekiyor?! Yakın geçmişte, seyirciler bu tarz şeylerle karşılaştığında donakalıp rencide olurlardı. Şimdilerde ise insanlar bu durumlara kahkahalarla gülüyorlar.

Bir ailenin çocuklarının birbirleriyle deli gibi kavga etmediği ve yaygara çıkarmadığı bir film veya TV programını hemen hemen hiç bulamazsınız. Ebeveynler de bunu yapıyorlar. Karı-kocalar çocuklarının önünde sürekli olarak tartışıyor ve birbirlerini aşağılıyorlar. Bunun medyadaki ailelerde bir model haline gelmesinden dolayı bu programları izleyen çocuklar, doğal olarak kendi ailelerinde de bu şekilde davranışların olmasının normal ve kabul edilebilir olduğunu varsayıyor.

Çocuklar duyduklarını ve gördüklerini taklit ederler ve nedense olumsuz davranışları kopyalamaya daha eğilimlidirler. Özellikle daha küçük yaştaki

çocuklar iyi ile kötü arasındaki farkı göremedikleri için TV'de en kötü davranışı sergileyen çocuklar çok kıskanılmalı, çok yakışıklı ya da güzel, zengin, popüler, yetişkinlerden daha akıllı ve ne isterlerse onu yapan özgür çocuklar olarak gösteriliyor.

Çocuklar hayatları boyunca sahip olacakları değerleri biçimlendirme aşamasındadır ve bu süreçte rehberlik etmek ebeveyn olarak bizim sorumluluğumuz altındadır. Çocuklarımızın neyin kabul edilebilir davranış olup neyin olmadığı konusunda, ebeveyn yönlendirmesi ya da açıklamaları olmadan istedikleri TV programını izlemelerine izin verirsek, bu görevde başarısızlığa uğrarız. Bu durum ayrıca eğitim amaçlı olan programlar da dahil olmak üzere, çocuklar için hazırlanan TV programları için de geçerlidir.

Bir film ya da TV programının çocuklar için tavsiye ediliyor olması, o film ya da TV programının çocuklar için faydalı olduğu anlamına gelmez. Anne-babalar bu kararın sorumluluğunu kendileri üstlenmelidir. Daha en başta çocukların bu durumlara maruz kalmasını engelleme ve çocukların olumsuzdan uzak tutulması sorumluluğu bize aittir. Çocuklar olumsuz içerikli bir programı izlemiş olduklarında ise, bunun neden kötü olduğunu ve taklit edilmemesi gerektiğini onlara anlatmalıyız.

Tabii ki medya eğlencelerinin hepsi kötü değildir ama anne-baba olarak, medyada ve televizyonda olup bitenleri dikkatlice gözden geçirmeli ve çocuklarımızın bugün neleri dinlemesini ve izlemesini istediğimizin kararını vermeliyiz. Bu sayede onların gelecekte olmalarını istediğimiz kişileri taklit etmelerini sağlarız. ■

İleriye Dönük Ebeveynlik

Televizyondan Nasıl En İyi Şekilde Yararlanılır?

- Çocukların TV izlemelerini mümkün olduğu kadar denetleyin.
- Bir filmi ya da TV programını çocuklarınıza izletmeden önce siz izleyin ya da ilgili eleştiri yazılarını okuyun. Seçici olun.
- TV programlarını, belgeselleri ya da filmleri, eğlenceli bir öğrenme tecrübesi haline getirmek için çocuklarınızla birlikte izlemeye ve izlediklerinizle ilgili onlarla konuşmaya çalışın. Bu çocuklarınızın doğru bakış açısını geliştirmesine yardımcı olacaktır.
- Arkadaşları ile birlikteyken neler yaptığını çocuklarınıza sorun. Bunu onlara güvenmediğiniz izlenimi uyandıran bir tavırla değil, değerlerini inşa etmesine yardımcı olacak bir şekilde yapın.
- TV izlemeyi, çocuklarınızla birlikte oyunlar oynama, dışarı çıkıp spor yapma ve gezmeye gitme gibi etkinliklerle dengeleyin.

Bırakın Çocuk Olayım

Seni gururlandırdığımı göster bana ve kendi başarılarımdan gurur duymama yardımcı ol. Bırak güvenini kazanayım ve sonra bana güven. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım.

Bırak kanatlarımı deneyim. Başarısız olursam, bunun bir sorun olmadığını söyle bana ve tekrardan denemem için cesaretlendir beni.

Bir sarılışınla veya sırtımı okşamanla ya da ihtiyacım olduğumda kararlı ama hassas bir “hayır” cevabı ile beni sevdiğini göster.

Bırak olayım. Bırak değişeyim. Bırak büyüyeyim. Kendimi kötü hissettiğimde veya birisine kızgın olduğumda, sana bile kızgın olduğumu, sana söyleyebileyim. En kötü günlerimde beni sevdiğini söyle bana.

Bırak düşler kurayım. Hayallerim gerçekleştiğinde sevincimi paylaş benimle, gerçekleşmediğinde ise gözyaşlarımı.

Evimde güvende hissetmemi sağla. Sevginin her zaman orada olduğunu, ne olursa olsun sana güvenebileceğimi göster bana. Bırak koşayım, bırak güleyim, bırak oynayayım.

Ve en önemlisi, bırak bir çocuk olayım! —Anonim ■

Aile Gibisi Yoktur

Ona bir kavim deyin, bir iletişim ağı
deyin, bir kabile deyin ya da bir aile deyin.
Ne derseniz deyin, kim olursanız olun,
bunlardan birine ihtiyacınız vardır.
– Jane Howard

Aile yaşamı biraz, eriyip damlayan
dondurma gibidir; mükemmel değil ama
bu durumdan kim şikâyetçi ki?
– Robert Brault

Zor zamanlarda aile gibisi yoktur.
– Myanmar Atasözü

Bildiğim tek sağlam duran kaya, işlevini
yerine getiren yegâne kurum ailedir.
– Less Lacocca

Aile doğanın başyapıtlarından biridir.
– George Santayana

Aileyi yok edemeyiz; zincirlerimiz bazen
biraz gerilir ama asla kırılmaz.
– Marquise de Sévigné

Diğer şeyler bizi değiştirebilir ama aile ile
başlar, aile ile bitiririz. – Anthony Brandt

Birisinin ne kadar fakir olduğu umurumda
değil. Ailesi varsa zengindir.
– Dan Wilcox and Thad Mumford

Aile acımasız bir dünyada bir sığınak
gibidir.
– Christopher Lasch'e atfedilmiştir

Hayatınıza baktığınızda, en büyük
mutlulukların aile mutlulukları olduğunu
göreceksiniz. – Joyce Brothers

Sevgi, aile yaşamının sürtüşmelerini
azaltan yağ, birlikteliği daha da sıkılaştıran
çimento ve uyumu sağlayan müziktir.
– Eva Burrows

Bir ailenin sevgisi hayattaki en büyük
nimettir.
– Yazar Bilinmiyor

